

որպէս զօգ ՚ի կատարել հեշտեան զնախկին վճիռ համօհն մարդկութեան թէ «քրտաբեր երեսոց քոյ (եւ ղ ընկնին) կերցին զհաց» : միանգամայն և գերագանց գտեալ նորա քան զամենայն Հնդկաբնակ (Վոյքն) զորոց քղանցիկ առ կախն զինքն և յամենայն մասուս ֆիզիգա-կանս՝ կարեօրս «ք տամբը» աշխատողոց և այլ փոյթ չէ և միօրինակ յոք պատճառն ՚ի բերանոց ամենեկցուն և «խեղճ եմ, օտէ և բնասմիք իմ վանն պարտուց իմց և զգօր, հօր կամ հառուն իմ ՚ի ձեռս անօրինաց գրաւեալ և ուստի եկեալ եմ ժողովել զսուրս ազգիդ տանել և թափել զկենդանի գրաւականս իմ» : Եւ թէ ցոր-Հոփ լցէ սառուգութիւն ՚ի բանիս այս նոցա և կամ կոյ բնաւ՝ Նրկնից միայն գիտէ թէ այլ հարկ չէ եւ հետագոտել զշմարտութիւն ան-տի և Չիք խախտ և կեղծեալ կամ անկեղծ և որ-ժանի օգտականութեան և կամ արժանի մերձմանե-ի տակս խաղաղութանցն և միտպէս յօրինի թերթ մտադաբունէ և կարգաւ շըջորերի ՚ի մէջ ան-փոյթ (յօրինակիս) քան զիրաւհաւան և զթամ-մաղ-մաղեան և աշղի առաւել կամ նուազ արգեամբք՝ ըստ ճարտարութեան մուրացիանին նպատակ նորա և որոյ ոչ շատացեալ տրուիք համազգաց և համարձակի (յամբ մանու-ազգին) շըջել ՚ի տունս օտարոց և հայցել և զնոցին ողորմածութիւն և յստե ճարտարու-թեամբ և հաստատուն աջողուածովք գաւնա-

ԻՏԳՐԱՆԻ ԱՐՇԱԼՈՒ ՄՈՑ ԱՐԱՄԱՅԵԱՆ